

ОСНОВАНО ПРЕЗ 1912 ГОДИНА
"ВАРНАНСКИ НОВИНИ" е първият в България
провинциален вестник.

Редакция в администрация: ул. "Мария Луиза" 41.
Телефони: 23-23, 23-16, 25-30. Дневна служба 23-22.
Главен редактор: Велко Д. Юрков.

"Варненски новини" живеят с ритма на свременната бурна епоха в близост до вълните на бъдещето. Исканията, будни и живи информации.

"ВАРНАНСКИ НОВИНИ" е най-много-
четен вестник в Северна България.

Цена: 1 лев. 10 ст. (вкл. данък). За чужбина: 1 лев. 10 ст. + по-
срещу. За чужбина: 1 лев. 10 ст. + по-срещу. За чужбина: 1 лев. 10 ст. + по-срещу.

3-4 копейки за година — 300 лв., 6 месеца — 150 лв., 3 месеца — 75 лв.

За сега не се очакват усложнения между Англия и Япония, по повод блокадата на Китай

Лондон 8. Въпреки че за блокадата на китайското крайбрежие от страна на Япония се проучва внимателно в Лондон.

Английското правителство не на мисли, че Япония не проявява намерения да спира английското мореплаване. Въпреки че, не че настъпват инциденти със английски търговски параходи.

Що се касае до японския отговор на английската нота въ връзка с итервюването на английския посланик, той отговори с "окачаване" и поради това английските вестници се въздържат от каквото и да е коментари. Въ всички случаи, той отговори в Лондон не се счита като твърде незадоволителен.

Силно спадане

на Ню-Йорк. Високият курс, поради застрашената търговска обстановка.

Ню-Йорк 8. Агенция Хавас съобщава: В американската събитията, които застрашават събитията на търговски обмен, на текущата бурса настъпи от няколко дни насам спадане на много акции и ценни книжа. Вчера това спадане се засили твърде много. Нюйон акциите си спаднаха с 3 до 12 точки. За някои книжа извършено спадане е най-силното от войната до сега.

Най-силно е спадането въ курс на акциите от метална промишленост — Р.

Сражения около Сарагоса

най-големият от началото на гражданската война въ Испания.

Париж 7. Съобщават от Сарагоса:

Правителствените войски продължават да настъпват от Белчита. Националистите контра атакуваха по линията Пине-Кинто. Държавните затриват операциите. От страна на републиканците на този фронт сж съсредоточени големи войски части въ този час и международни бригади.

Сраженията към Сарагоса сж един от най-големите от началото на гражданската война.

Пенсия на семействата

на загинатите въ мина Периш.

София 8. М-рът върне заявя, че на първо време сж отпуснати по 1000 лева на семействата на загиналите въ мина Периш.

Подъ измет

въ центъра на града. Апартемент, 4 стени, кухня, салон, ванна и перилна с всички удобства дава на ул. Димитиев № 30. Спиритко, колониал Попов ул. Ст. Караджа.

1-320 6-1

Столичани тази сутрин сж били разбудени от няколко последователни подземни трусове. Огнетието на земетресението се намира на около 150 километра от София. Въ София земетресението е почувствано като четирестепенно. — Къде другите въ страната сж почувствали трусовете. — Къде е епицентъра на земетресението.

София 8. Тази сутрин въ 4 ч. 31 минута и 30 секунди сеизмографът на Централната метеорологическа станция сж записал началото на земетресение, което огнище се намира на около 150 километра от София.

Въ София земетресението е почувствано като четирестепенно. Много граждани сж го усетили. Нюйон, които сбли, сж били разбудени от него. По силно земетресението е усетено на юг от София — Мусала, Св. Врач и горна Джумая. Сжко така е почувствано в Пловдив, Кърджали и Кюстендил.

От данните на Централния метеорологически институт може да се сжди, че епицентъра на земетресението е между Петрич и Шип.

На южния мѣста населението от улаха напуснало жилищата си. Въ София не сж получени още сведения относно щетите от земетресението, ако разбира се, сж нанесени някога такива.

Аеропланна катастрофа

при която загинат двама души. Ката е станала катастрофа. Кон сж жертвите.

София 8. На 4 т. м. сжбота, въ 8 и половина часа сутринта при излитане на изпитателна задача над Родопите, сж загинали ученика летец — набопелател капитан Йорданъ Мик. Тачевъ и летец — лейтенант Фелдфебелъ Анастасъ Д. Ангеловъ. Летецки въ района южно от Тополово, поради мъглата, слабата видимост и ниската облачна покривка, която е лежала над върховете, аеропланът се сблъскал въ подножието на върха Конекъ и се разбил.

Двама летци били убити на мѣсто.

Капитанъ Йорданъ Тачевъ

Франция не е съгласна с СССР

на паролата за обща блокада на Рок. Ще се опитва да доведе дипломатически отношения между Москва и Рим.

Ще участват въ Италия въ Средиземноморската конференция въ Парижъ.

Париж 7. Цѣлният парижки печатъ се занимава съ нотата на московското правителство въ Римъ, съдържаща открити обвиняния срещу Италия по торпедирването на два съветски парахода миналата седмица.

Тази сутрин се присъна сензационни слухове, че е предстоящо съобщаване на дипломатически отношения между Римъ и Москва.

Следъ обяд настъпи известно успокоение. Мѣрдавия вестникъ "Танъ" счита положението за сериозно, но счита сжко така, че не е толкова критично. Вестникът пише:

"Въ измѣна вечерта СССР получи покана да участва въ средиземноморската конференция въ Гомеделникъ, обаче, та предприе самостоятелни постъпки въ Римъ, безъ да уведоми силите инициатори на конференцията.

Ний разбираме възмущение въ светското общество по отношение на пиратски действия, жертва на които станават два съветски парахода. Именно за това се свика срѣдиземноморската конференция, именно за това бж покани въ СССР въ нея. Постъпката въ Римъ е от естество да компрометира свиканата конференция.

"Ний се надяваме, пише "Танъ", че Франция няма да се ангажира съ съветската постъпка, понеже предварително не е била уведомена за постъпката въ Римъ.

Накрая вестникът върва, че Римъ, който въ момента се съвещава съ Берлинъ, не ще отиде участieto си въ конференцията и няма да се опитва до съвѣне на отношенията.

Идният контрѣсъ

за борба противъ туберкулоза.

Лисабон 8. Международниятъ конгресъ за борба противъ туберкулоза, който въ последна туръ реши идния международен конгресъ за борба противъ туберкулоза да се състои въ Берлинъ, презъ 1939 година.

Японците съобщават за свои успѣхи

при Шанхай. Стоверен нов войски. Съединението на японски войски при Шанхай въпрос на часове. Онемоение сражения западно от Пекинъ. Пленени японски военни кораби при Владивостокъ.

Токио 8. Агенция Домей съобщава: — На около 50 км. западно отъ Пекинъ, вчера японските войски сблъснали противника и зазели важни позиции при Сиемъ-Чу-Танъ.

Токио 8. Вторият допънителен белегъ въ развѣръжъ на 2 милиарда и 22 милиона рѣни, предназначени да покрие разходите по военните действия въ Китай, вчера следъ обяд бж приети отъ Диетата безъ опозиции.

Веднаг следъ това бжбиде бж изпратен въ горната камера за утвърждение.

Шанхай 8. Агенция Домей съобщава:

— Японската офанзива започната вчера сутринта, продължава. Нападенията, предприети отъ пехотата, подкрепена отъ флотата и въздушните сили, сж насочени срещу китайските позиции, северно отъ Шанхай и се разнасятъ благоприятно.

Японските предни позиции по настоящемъ се намиратъ на по-малко отъ един километъръ отъ университетъ въ Шанхай.

Японците нападатъ китайците отъкъ север и югъ, едновременно, откъмъ Вусунъ и Янгъ-Цу-Пу. Съединения въ развѣръжъ на японски колонии е въпросъ на часове.

Пекинъ 8. Онемоение сражения продължаватъ на около 50 км. западно отъ Пекинъ. Японските войски нападатъ китайците, окупали се въ подножието на планината. Китайците контра-атакуватъ и нанасятъ на японците тежки загуби.

Японците не скриватъ, че загубите имъ сж значителни. Въ Пекинъ пристигатъ много рѣни.

По настоящемъ фронтътъ въ тази областъ има една дължина отъ 350 км. и се простира по линията отъ Манчжъ, южно

Конференцията въ Нионъ

Пиратски проявление въ Средиземно море и Западна Европа. Въ кои времена живѣемъ. Европейската дипломатическа и политическа мисълъ отново предъ изпитание — къмъ миръ или къмъ война?

Пиратски нападения извършвани въ последно време срещу търговски кораби отъ тайнствени и сж неизвестна националности подводници, създава една сериозност въ волята на Средиземно море. Безъ да е обявена официална война, въ Средиземно море се погипаватъ кораби, извършватъ се нападения и се блокиратъ брѣгове — това което става само презъ време на война.

Западна Европа дълго време е била въ чаканло пиратски проявление въ безсилен да открие и накаже тайнствените подводни лодки. Следъ излизане съ германски параходи "Лейпцигъ" и "Дойчландъ", последва торпедирание и потопяване на английски и съ-

Олимпиадата въ Токио сж се състои на определено време. Япония опровергава.

Токио 8. Въ връзка съ разпространенит въ жужбона слухове, споредъ които Япония била спрела да отбѣни олимпиадата въ Токио презъ 1940 година, отъ служебно мѣсто се заявява, че никакви съобщения отъ тоя родъ сж напълно лишени отъ всякаво основание.

Японското правителство няма ни най-малкото намерение да се откаже отъ Олимпиадата въ Токио и не потвърждаватъ за нея потвърждаватъ напълно слухове. Олимпиадата сж състояно на определено време.

Д-ръ Шахтъ

Нма: аявление да подава оставката си.

Берлинъ 8. Отъ служебно мѣсто се опровергаватъ съобщенията, проникнали въ жужбона, печатъ, споредъ които д-ръ Шахтъ ималъ намерение да подаде оставката си като м-ръ на народното стопанство и управител на Райхсбанкъ.

Генералъ Микха

главнокомандущъ

Парижъ 8. Съобщаватъ отъ Валенси: тъй като войната взема все повече видъ на модерна война, правителството обмисля въпроса за назначаването на общъ главнокомандущъ. Общо е убеждението, че за такъвъ сж бжде назначенъ генералъ Микха.

Презъ течение на първите шест месеца на та година въ Съединените държави били обявени общо 2531 статки. Въ тяхъ сж участвували общо 1.197.000 работници, които презъ това време изгубили 17.934.000 работни дни.

Яничъ ще отговори предъ държавния съдъ

Обвиненъ въ ереси, извършилъ убийство, бж отомански патриархъ Варнава. Избори подъ надзора на чужда държава.

Българъ 8. Радио Българъ въ тазиутринното си предаване съобщих, че вчера бж арестуванъ Вислава Яничъ, бившъ народенъ представител и бившъ м-ръ.

На 5 т. м. Яничъ произнесълъ речъ въ съборната църква въ Крагуевацъ. Между другото, Яничъ заявилъ, че патриархъ Варнава бжл отроавъ отъ правителството на Стодновичъ и не изборитъ за народни прѣдставители въ Югославия трѣбвало да бъдатъ произведени подъ надзора на чужда държава.

М-рътъ на войната

генералъ Луковъ заминава за Попово

Габрово 8. Вънра пристигна тукъ м-рът на войната генералъ Луковъ, придруженъ отъ няколко висши офицери. Гостите останаватъ въ вилата на Печко Семеновъ и тази сутринъ заминава за Попово.

НОВИНИ

е печатната, която е свързана съ индустриалната и селскостопанската дейност. Према исканъ видъ поръчки, като: вестници, списания, брошури, търговски и банкови тефтери, бланки, писма, некролози, свѣдѣния, поздравителни, афиши и пр. Работа перична и акуратна. 1-3000-0

ПАНИХИДА

По случай една година отъ смъртта на сжкия ний сжрпъ и бж

Д-ръ Ст. К. Тюлевъ

ще се отпущи панихида утре, 9 т. м. въ 7:30 часа преди ладне на гробътъ му.

Поканятъ се роднини, близки и познати да почетатъ паметта му съ присъстването си.

гр. Варна, 8. IX. 1937 г. Отъ опечаленитъ

Голѣми морски състезания

в Варна

Отъ 35 септември н. г. въ езерото, предъ водолеитието „Чайка“ се състояха традиционните морски състезания на чиновите отъ морските части, наследници на бившия нашъ воененъ флотъ.

Денъ на 3 септември бѣ използванъ за преминаване на корабитъ отъ Морска Полиция служба презъ канала въ езерото, заемане определенитѣ мѣста и окончателната подготовка за благородното съревнование между нашитѣ млади моряци.

На 4 септември при особена тържественостъ започнаха спортни-морските състезания, началото на които се ознаменува съ вдигане на корабнитѣ знамена.

Петъ минути преди 8 часа, всички състезатели се построиха въ строини редици на брѣга съ лице къмъ корабитѣ, които бѣха застанали на котва предъ водолеитието.

Минута преди вдигане на знамето, флотската музика, която бѣше заела мѣсто на кораба „Асенъ“ изсвири съответния маршъ на знамето.

Точно въ 8 часа подъ звуцитѣ на „Колъ славенъ“ бавно и тържествено се издигнаха корабнитѣ знамена, следъ което народниятъ химнъ и мощното ура на младитѣ моряци прогря на надъ тихитѣ води на езерото.

Въ 8 часа и 30 м. започна състезанието на скачане отъ височина и трамплинъ. Първи се класираха: за скачане отъ височина ефрейтора отъ Морската полицейска служба Александъръ П. Флоровъ, а отъ трамплинъ — канд. подофицеръ Александъръ Д. Касабовъ — Морското училище.

Нтъ 9 ч. и 20 м. се състояха състезанията по свободното плаване на разстояние 1000 метра. При крайно неблагоприятно време — силенъ насрещенъ вѣтръ, първи на крайния пунктъ пристигнаха:

Отъ офицеритѣ: мичманъ II рангъ Любомиръ Давидовъ отъ Морска полицейска служба; отъ подофицеритѣ — подофицера Станчо Тодоровъ Василевъ отъ Морското училище, а отъ моряцитѣ — ефрейтора Кръстю Михайловъ Кръстевъ, също отъ Морското училище.

Следъ обѣдъ се произведе състезанието вътреходство съ лодки — двойки на разстояние 1500 метра. Първа награда получи лодката отъ Морска полицейска служба при кърмчия подофицера Борисъ Лазаровъ Стояновъ и обслужва: ефрейтора Владей Димчевъ Георгиевъ и моряка Павелъ Юрдановъ.

Следъ обѣдъ се произведе състезанието вътреходство съ лодки — двойки на разстояние 1500 метра. Първа награда получи лодката отъ Морска полицейска служба при кърмчия подофицера Борисъ Лазаровъ Стояновъ и обслужва: ефрейтора Владей Димчевъ Георгиевъ и моряка Павелъ Юрдановъ.

Познавахъ на времето си единъ съвършено необикновенъ негръ. Неговата обща психология се въртеше около обстоятелството, че е черенъ. И наистина, това бѣше една неправда отъ страна на съдбата, която бѣше дарила съ тъмно тѣло тоя добъръ човѣкъ, душата на когото жадуваше за бѣлото. Това бѣше една възвишена душа, която се бѣше настанила въ едно черно тѣло.

М. Фаута се бѣше родилъ на нѣкакво африканско крайбрежие. Името му бѣше сложно, но въ време на своитѣ многобройни пътувания, то бѣ загубило нѣколко отъ своитѣ срички, че когато азъ се запознахъ съ него отъ името му бѣха останали само три срички. Пристигналъ бѣ въ Франция съ нѣкакъвъ си европеецъ, който го бѣше довелъ съ себе си като споменъ отъ Африка. У насъ той започна да храни нѣкаква особена почитъ къмъ бѣлитѣ, поради това, че тѣ имаха право да биятъ чернитѣ.

Отъ друга страна, не бѣше въ състояние да разбере че всички тия бѣли хора, противно на него, иматъ черни души. Други негови господари го откарвали въ Австралия, а следъ това въ Трансвалъ, където го напуснали. Обикаляйки тамъ,

новъ Джаковъ.

На 5 септември още отъ рани зори множество Варненски граждани се отзоваха на водолеитието и присъствуваха на тържественото вдигане корабнитѣ знамена.

„Евдокия“ пренесе гости и сжщо ступна котва въ езерото въ една линия съ останалитѣ кораби.

Тоя денъ преди обѣдъ се състояха следнитѣ състезания: Гребене съ лодки десеторки на разстояние 3000. Състезанието бѣ спечелено отъ лодката на Морското училище съ кърмчия мичманъ I. р. Александъръ Райновъ.

Свободно плаване на разстояние 100 метра за офицери, подофицери и моряци.

Отъ офицеритѣ: първенството взе мичманъ II. р. Любомиръ Давидовъ отъ Морска полицейска служба, отъ подофицеритѣ — подофицера радославъ Ангеловъ Коликовъ отъ Морското училище, а първа награда отъ моряцитѣ получи моряка Георги Петровъ Митевъ отъ Морска полицейска служба.

На плаване съ дрехи на разстояние 200 метра прѣвъ пристигна Ефрейтора Кръстю Михайловъ Кръстевъ отъ Морското у-ще.

Следъ обѣдъ времето се влоши и заваля силенъ проливенъ дъждъ.

Въпрѣки дъждовното време, състоя се състезанието на гребене съ лодки двойки на разстояние 2000 метра, следено съ интересъ отъ гражданството, което не обръщайки внимание на дъжда зае мѣсто на открито, около пристана, отъ гдето гледаше състезанието на снажитѣ гребци съ възторгъ.

Въ 17 часа се раздадохъ лично отъ ген. Поповъ наградитѣ на първенцитѣ.

Трѣбва да споменемъ за Височайшото благоволение на Негово Величество Царя, който изпрати нѣколко награди за раздаване, получени както следва: На първенеца за свободното плаване на разстояние 1000 метра мичманъ II. р. Любомиръ Давидовъ — сребърна табакера съ златенъ вензелъ; на получилитѣ първа награда по вътреходство съ лодка двойка — подофицера Борисъ Лазаровъ Стояновъ — сребъренъ часовникъ.

Съ сжитѣ царски часовници бѣха възнаградени: първенецъ отъ плаването съ дрехи — ефрейтора Кръстю Михайловъ Кръстевъ и тоя за нош на сигнализация съ еднотѣлни свѣтлинни моряка Тончо Ивановъ Стоиловъ отъ Мор-

ското у-ще.

На тия морски състезания младитѣ български моряци показаха отличенъ духъ, стегнатостъ, дисциплина и подготовка, като предизвикаха възторгъ въ наблюдаващото ги народно множество.

Въ тия благородни съревнования българския морякъ показа достатъчна сръчностъ, умение, подготовка и пълна готовностъ за смѣли действия съ морскитѣ сръдства за борба.

Необходимо е тридневнитѣ морски състезания да взематъ

ЕДНОДНЕВКА

Народнитѣ кандила

Има у насъ единъ родъ хора, които преминаватъ живота си само въ мълчание и работа. Тѣхъ не ще ги видите на пицини трапези, не ще ги чуете шумно да говорятъ, да се тупатъ по гърдитѣ и да напояватъ другитѣ а своитѣ заслуги. Въ тѣхъ никогато нѣма да забележите надутостъ, паунова перушина, фалшъ и просташката самонадеяностъ на парвенето. Скронни, тихи, съ подпретнати крачиоли и съ неизбѣжнитѣ надъри въ ржце, тѣ бродятъ по прашнитѣ пътища на родната страна. Кандила, които мѣждукатъ презъ бури и дъждове, презъ робство и тъмнина. Кои сж тѣ? — хилядитѣ народни учители, впили талото на науката и просвѣтата въ тлстия роденъ черноземъ. Първитѣ апостоли на народната свобода презъ робската нощъ, първитѣ културни зидари следъ робския сънъ. Ето ги, милитѣ, незабравимитѣ народни учители, отново се гласятъ да възвѣтъ въ храма на просвѣтата и да запалятъ единъ великъ пожаръ, освѣтаващъ пътя къмъ знанието и истината въ живота.

И азъ бѣхъ нѣкога малкъ палавецъ, и мене училищниятъ звънъ ме призоваваше въ класната стая, където учителитѣ ми грабяха моето внимание, увличаха ме, пленяваха ме и ме разведяха върѣдъ чудни и непознати свѣтове.

Свѣтлитѣ образъ на народния учителъ е все така запазенъ въ мое съзнание и винаги, когато срещна на пътя си нѣкои отъ народнитѣ кандила, азъ се връщамъ назадъ къмъ незабравимото юношество, когато душата ми бѣше чиста и въсторжена и сърдцето не знаеше да мрази. Тогавъ, когато азъ бѣхъ малко цѣфте, повърено на гримжитъ на нѣженъ и влюбенъ въ работата си градинарь...

Но винаги въ началото на септември, когато тоя, който насамда просѣта и раздава добродетели, прекрѣчва прага на училището — то е разпѣва отъ смѣнения и измѣчванъ отъ тревога — ще бѣда или нѣма да бѣда? — ето въпросътъ, който се изпрѣчва предъ съзнанието на учителя и носи смутъ въ неговата измѣчвана душа. Защото, не сж малко случуващитѣ когато съдбата на учителя е зависела отъ селския бакалинъ, кърмчаръ или чорбаджия. Бѣха времена, когато учителитѣ, за да запази своя хлѣбъ, отъ народна съвестъ се е преобрѣщали на жалкъ робъ, безъ свои разбириания, мисли и идеи. И стигна се до парадокса: тоя който бѣше апостолъ, бунтовникъ и сѣячъ на красотата и свободата презъ днитѣ на робството, започна да потупва по гърба невежеството, безхарактерността, насиленето и глупостта, поселили се въ селския бакалинъ и кърмчаръ.

Да спомнаме, че тия срамни дни сж вече само единъ лошъ споменъ отъ едно срамно политическо минало. Българскитѣ

ското у-ще.

На тия морски състезания младитѣ български моряци показаха отличенъ духъ, стегнатостъ, дисциплина и подготовка, като предизвикаха възторгъ въ наблюдаващото ги народно множество.

Въ тия благородни съревнования българския морякъ показа достатъчна сръчностъ, умение, подготовка и пълна готовностъ за смѣли действия съ морскитѣ сръдства за борба.

Необходимо е тридневнитѣ морски състезания да взематъ

бърна къмъ преводача:

— Дайте ми адреса на най добрия докторъ.

— Значи вие имате нужда отъ специалистъ?

— Да, най-добрия специалистъ.

— За кожни болести?

— За кожни болести.

— А! — извика преводача смутенъ, — да не би това да е нѣкаква прилепчива болестъ?

— Незнамъ, — отговори М. Фаута, — ще ви кажа, когато се върнете.

Той си записа адреса на единъ лѣкаръ за кожни болести и излѣзна.

Когато се яви при доктора, той му каза:

— Ето въ какво се състои работата: азъ съмъ черенъ, а искамъ да стана бѣлъ.

Лѣкарътъ въ първия моментъ си помисли да го изпрати при нѣкой свой колега, за душевни болести. Следъ това си каза, че ще може да получи петдесетъ франка отъ визитата. И той отговори:

— Нищо по-лесно отъ това.

Още веднага ще ви дамъ една рецепта.

Той написа нѣкаква химическа формула и му подаде листчето, като каза:

— Мажете се съ това сутринъ и вечеръ и елате отново при мене следъ осемъ дни.

Негрътъ благодари и остави една хилядарка на камината, предъ бюста на Хипократа.

Следъ това веднага се отправя да купи лѣкарство и се

намаза съ него отъ главата до петитѣ. Следъ единъ часъ сърбежъ и огънь той констатира, че неговата кожа, която бѣше черна като катранъ стана кафява като кестенъ. Той си каза: „Това е хубава работа Следъ единъ месецъ азъ ще бѣда вече бѣлъ“.

Облѣче смокингъ си и отиде на вечеря. Въ ресторанта той се запозна съ единъ джентлементъ, който имаше много диаманти по прѣститѣ си и който проявяваше къмъ него особена любезностъ. М. Фаута остана съ впечатлението, че неговиятъ новъ приятелъ не обръна внимание на кожата му. И той каза, като че ли случайно въ течение на разговора:

— Ние, полубѣлитѣ...

— Ахъ! Вие сте полубѣлъ?

— отговори съ изненада джентлемена.

— Какъ нима вие не забелѣхте?

— Наистина не забелѣзахъ.

Вашия тонъ е малко тъменъ, но азъ смѣтахъ, че сте обгорѣлъ отъ слънцето.

М. Фаута чувствуваше такава радостъ, че почна да гледа на тоя джентлементъ като на свой най-големъ приятелъ. И той му каза довѣрително: „Да, моятъ прадѣдъ е билъ мелезъ, затова азъ имамъ малко тъмна кожа. Моля ви, обаче, не казвайте никому нищо върху това“.

Въ отговоръ джентлемена заяви, че ималъ нужда отъ

ДРЕВНИ ВѢСТИ

— Петеръ Борданъ, видѣвъ въ Часаръ, Унгария билъ сгоденъ за две девойки, разбира се, безъ една друга да знайтъ за това. Тѣй като и двѣтѣ еднакво силно обичалъ, младежътъ просто не знайтъ коя отъ тѣхъ да предпочете. Когато дошелъ денътъ за вѣнчавката, той се обесилъ. Въ прашалното си писмо пояснилъ, че просто му било невъзможно да направи избора си и затова предпочелъ да сложи край на живота си.

— Американскитѣ учени, съ статистическитѣ данни на ржка доказватъ, че ржста на човѣчеството неспрестанно се увеличава. Въ Холандия новобранцитѣ тая година били сръдно съ 7 см. по-високи, отколкото ония преди 30 години. Въ Швеция за сжщото време увеличението е 4 см., въ Америка — 5 см. Въ Германия увеличението презъ последнитѣ 20 години е равно на сръдно 3 см.

— Презъ време на една стачка въ Монреалъ, Канада полицията се опита да възстанови реда. Въ това време неизвѣстно лице пуслило междуполицайтѣ нѣколко роеве пчели. Полицаитѣ били принудени да се разпрѣснатъ и повикали пожарната команда на помощъ. Тая последната пуслила въ действие пожарнитѣ си помпи и успѣла по тоя начинъ да разчисти пчелитѣ.

Сп. кл. Победа свиква на 12 т. м. недѣля извънредно общо годишно събрание.

Учителъ днесъ трѣбва да бѣде обезпеченъ и сигуренъ за своето мѣсто. Гражданинътъ и човѣкътъ трѣбва да бѣдатъ уважавани въ него. Почувствуващъ се нѣкакъ отъ себе си бремененъ отъ неувѣреността, учителътъ въ по-големъ замахъ ще разбива канаритѣ въ детскитѣ души, за да спуска бисеритѣ на знанieto, истината и любовта.

На народнитѣ кандила, които, следъ кратката ваканция, се канятъ отново да прекратятъ училищния прагъ, моето „държайте!“

Тончо Бербата

видъ на голѣмо народно морско тържество, което да привлече множество посетители отъ всички крайща на родната земя.

Идвайки на морския брѣгъ, българскитѣ граждани ще опознаятъ морето и свързани съ него начинания и ще оценятъ напълно неотложната необходимостъ отъ създаването на българския воененъ флотъ и засилване сръдствата за отбраната на нашето хубаво крайбрежие и защита морскитѣ интереси на Отееството.

Предложение

За образуване на акционерно дружество

Подписанитѣ провадийски граждани предлагаме образуването на акционерно дружество въ гр. Провадия, подъ наименования „Петъръ С. Ковачевъ“ А. Д. въ гр. Провадия за срокъ отъ 50 години, съ основенъ капиталъ 1.000.000 лева, разпредѣлени на 1.000 безименни акции отъ по 1.000 лв. една.

Дружеството ще се занимава съ производство и търговия съ вино и разни спиртни напитки на едро и дребно, общи търговски сѣлки и индустриални предприятия.

Основниятъ капиталъ ще се покрие чрезъ публична подписка, която ще се състои на 14 септември, 1937 година, на въ кантората на г-нъ Петъръ С. Ковачевъ, търговецъ въ гр. Провадия, отъ 2 часа следъ пладне до 5 часа следъ пладне. Вносикътъ ще се внесатъ на самия г-нъ Петъръ С. Ковачевъ, който е натоваренъ да издава временни разписки. При разписването ще се внася 30 на сто отъ записания капиталъ, а остатъкътъ ще се внесе въ касата на образуваното дружество, най-късно 6 месеца следъ образуването му.

Основателитѣ си запазватъ правото да запишатъ най-малко три четвърти отъ основния капиталъ и да назначатъ съгласно чл. 160 отъ Търг. законъ, първия управителенъ съветъ, за срокъ отъ три години, за какъвто назначаватъ за действителни членове на съвета: — Петъръ С. Ковачевъ, търговецъ отъ гр. Провадия, г-жа Христина П. Ковачева, домакиня отъ гр. Провадия, Траянъ Ив. Минева отъ гр. Провадия, а за резервни членове: — Мара Хр. Аргирова, Лилияна Траянъ Минева и Реджебъ Такавидовъ, всички жители на гр. Провадия.

Резервнитѣ членове ще замѣстватъ излѣзлитѣ по какъвато и да е причина отъ съвета действителни членове, по реда на изброяването имъ.

На 19 септември 1937 година въ кантората на г-нъ Петъръ С. Ковачевъ ще се състои учредителното събрание, съ следния дневенъ редъ:

1. Проверка на подписката
2. Решение за съставяне на дружеството
3. Приемане дружественния уставъ
4. Произнасяне по запазенитѣ отъ основателитѣ имущества
5. Изб. ране провѣрителенъ съветъ
6. Решение по отговорността на основателитѣ, съгласно чл. 158 отъ Търг. законъ.

Събранието ще се открие въ 10 часа преди обѣдъ. Поканенъ е всички подписващи да присъствуватъ лично или чрезъ пълномощници. Отдѣлни покани нѣма да се издаватъ.

гр. Провадия, 8 септември 1937 год.

ОСНОВАТЕЛИ:

Мара Хр. Аргирова, отъ Провадия, Христо Аргирова, Провадия, Реджебъ Такавидовъ, Провадия, Михаилъ Саманлиевъ, Провадия, Петъръ С. Ковачевъ, търговецъ отъ Провадия, Христина П. Ковачева, Провадия, Траянъ Ив. Минева, Провадия, Лилияна Траянъ Минева, Провадия.

Френско-български колежъ „Св. Андрей“ — Варна

Записванията въ всички отдѣли на колежа продължаватъ, а именно въ:

- 1) Детската градина (забавачница) — за момиченца и момченца. Напълно подновена и уредена по съвременнитѣ френски начала, съ модерни играчки и други занимания.
- 2) Първоначалното смѣсено училище.
- 3) Специалниятъ (подготвителенъ класъ) за момичета, които желаятъ да се прехвърлятъ отъ други училища въ колежа.
- 4) Смѣсената прогимназия.
- 5) Девическата полукласическа гимназия.

Всички отдѣли сж официално признати отъ надлежнитѣ власти. Освенъ френскитѣ езици, който се изучава основно, застъпени сж още нѣмскитѣ и английскитѣ езици. Въ колежа има сжщо и добре уреденъ пансионъ.

За допълнителни сведения въ канцеларията на колежа — Булевардъ „Сливница“ 24. Телефонъ № 2413.

1-3203-1

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА

Бѣлиятъ негръ

отъ Пьеръ Веберъ

Познавахъ на времето си единъ съвършено необикновенъ негръ.

Неговата обща психология се въртеше около обстоятелството, че е черенъ. И наистина, това бѣше една неправда отъ страна на съдбата, която бѣше дарила съ тъмно тѣло тоя добъръ човѣкъ, душата на когото жадуваше за бѣлото. Това бѣше една възвишена душа, която се бѣше настанила въ едно черно тѣло.

М. Фаута се бѣше родилъ на нѣкакво африканско крайбрежие. Името му бѣше сложно, но въ време на своитѣ многобройни пътувания, то бѣ загубило нѣколко отъ своитѣ срички, че когато азъ се запознахъ съ него отъ името му бѣха останали само три срички. Пристигналъ бѣ въ Франция съ нѣкакъвъ си европеецъ, който го бѣше довелъ съ себе си като споменъ отъ Африка. У насъ той започна да храни нѣкаква особена почитъ къмъ бѣлитѣ, поради това, че тѣ имаха право да биятъ чернитѣ.

Отъ друга страна, не бѣше въ състояние да разбере че всички тия бѣли хора, противно на него, иматъ черни души. Други негови господари го откарвали въ Австралия, а следъ това въ Трансвалъ, където го напуснали. Обикаляйки тамъ,

той открилъ златна жила, — това бѣше въ ония отъ давнашни времена, когато въ Трансвалъ все още се намираше злато, а нѣмаше предприятия, които да го елсплоятъ. Той останалъ тамъ нѣколко години, докато не измѣкналъ всички намѣрено злато и това сж били най-хубавитѣ години на неговия животъ, защото постоянно мечтаелъ за всичко онова, което ще може да постигне съ тая огромна маса отъ злато. Бѣлиятъ М. Фаута, по късно тоя за своето нещастие, разбира че подобни мечти винаги се осъществяватъ отъ други.

Върналъ се въ Франция съ чекове на баснословни суми. Освенъ това той бѣше донесълъ съ себе си и една идея, която би могла да се зароди само въ единъ негръски мозъкъ: идеята че той трѣбва да стане бѣлъ.

Той билъ увѣренъ твърдо, че това е възможно. Европейцитѣ сж толкова опитни хора че такава една метаморфоза за тѣхъ ще бѣде играчка! Безспорно, ще проигрва! За това много пари, но какво значение имаха паритѣ за него? Той разполагаше съ достатъчно злато, за да може да избѣли цѣлото племе отъ негри.

Той отседна въ най хубавата стая на най хубавия хотелъ въ Франция. Следъ това се о-

бърна къмъ преводача:

— Дайте ми адреса на най добрия докторъ.

— Значи вие имате нужда отъ специалистъ?

— Да, най-добрия специалистъ.

— За кожни болести?

— За кожни болести.

— А! — извика преводача смутенъ, — да не би това да е нѣкаква прилепчива болестъ?

— Незнамъ, — отговори М. Фаута, — ще ви кажа, когато се върнете.

Той си записа адреса на единъ лѣкаръ за кожни болести и излѣзна.

Когато се яви при доктора, той му каза:

— Ето въ какво се състои работата: азъ съмъ черенъ, а искамъ да стана бѣлъ.

Лѣкарътъ въ първия моментъ си помисли да го изпрати при нѣкой свой колега, за душевни болести. Следъ това си каза, че ще може да получи петдесетъ франка отъ визитата. И той отговори:

— Нищо по-лесно отъ това.

Още веднага ще ви дамъ една рецепта.

Той написа нѣкаква химическа формула и му подаде листчето, като каза:

— Мажете се съ това сутринъ и вечеръ и елате отново при мене следъ осемъ дни.

Негрътъ благодари и остави една хилядарка на камината, предъ бюста на Хипократа.

Следъ това веднага се отправя да купи лѣкарство и се

намаза съ него отъ главата до петитѣ. Следъ единъ часъ сърбежъ и огънь той констатира, че неговата кожа, която бѣше черна като катранъ стана кафява като кестенъ. Той си каза: „Това е хубава работа Следъ единъ месецъ азъ ще бѣда вече бѣлъ“.

АНТОНЪТ ПРУДКИНЪ ЗНАЕ ДА ОТМЪЩАВА

Заповеният рушветчия Бешовишки разкарван като мечка из съфийски улици. Духът на цар Крума възкресен от градоначалника на София. Тълпата линчува рушветчията. Прудкин, взел позата на Мерино, набоднаващи горящия Ринк, се възмизава от собственото си дъво. Упрекът на Тодоръ Тодоровъ: „Ма богатите не им е мре“.

Нарича се забавлява ослепено пречептаване.

Беше така се мистифика за самоотравяване у този шоп от селото Микювце, бързо по силно развит и за смътка на онова чувство, което се нарича чужд. Излязено бързо той идваше от ролата си на изпълнение рушветчия, за да стане обвинител противъ онии, съкотога ардеи малко бързо съдружени.

След като съставиха акт противъ Кафеджийски да ми донесе съ рушветъ 40 хил. лева? — запитах го от селото. Градоначалникъ, това не рушветъ бърже джана, това е единъ подаръкъ отъ менъ, защото ми правите такава голяма услуга.

— Стига! — извикахъ, пресичай думитъ ми и се нахвърляхъ отгоре му съ упреси и заплахвания, че такава кога, защото презъ време на койната външо да бъдатъ на фронта, съ останали задъ тила да трупатъ богатства за смътка на народното бедствие, заплахуващъ най голямото наказание, което той и ще си го получи още сега.

Забелявахъ какъ Бешовишки или ми думи победилъ и цялъ поперекъ, не отъ това, че упрехитъ ми го засмъхна, а отъ заплахването ми, защото, навърно той бърже заплахватъ отъ мълата, че съмъ суровъ и жестокъ човкъ, очевидно легендата за това бърже известна на Бешовишки.

До или ми разказахъ въ кабинета си съ Бешовишки, забелявахъ че г. Дамъновъ бърже се изгубилъ негде и когато за нършо отидохъ въ спалнята си, намършихъ го заспалъ върху каишето... Простаналъ се въ цяниятъ си ръстъ, съ овални обувки, този тъмненъ германски човкъ, който невиненъ младенецъ, укоренъ отъ невинна игра. Изпитвахъ едно неотражено отвращение къмъ този самозаварилъ се хулителъ и грубо го разтвяхахъ да стане отъ каишето ми.

— Я стани, му извикахъ каде си намършавъ?

— Стана и не зявеля съ очитъ на зно лице. И въ погледа му видяхъ онии изразъ, които иматъ повече отъ престижничитъ.

Следъ като накарвахъ всички присъстващи да подпишатъ съставения отъ менъ актъ, заплахвахъ на страната, да откарватъ Бешовишки и Кафеджийски въ ареста на VI полицейски участъкъ.

Бешовишки се опита о не се веднакъ да измъкн отъ мене прошка. Падна на колъне, но азъ останахъ глухъ къмъ молбата му. И му подхвърлихъ заплахвателно:

— Това което ви готва за утре, е много по-лошо отъ мента не ареста.

Забелявахъ какъ очитъ на Бешовишки широко се отвори рътъ отъ страхъ.

Струнътъ на другия денъ представихъ Славъ Милевъ приготвенъ единъ табела съ надписъ: „Бешовишки и — за рушветчийски стап!“ Къмъ обядъ докарвахъ отъ VI полицъ участъкъ въ градоначалството самиятъ Бешовишки. Когато сграбчиратъ му възража отъзадъ ръцетъ и му очаква киникнитъ по гърба и по ржкватъ, а табелата върху гърдата, той рече, че въ този му видъ ще трябва разхождатъ изъ града тържествено, почна да молъ за пощада, обещавайки клетвенно, че ще разплате попоината отъ богатството си на беднитъ, но

да не го позорятъ, защото като търговецъ и гражданинъ е погубенъ униженъ, ако го разходятъ въ този му видъ изъ софийскитъ улици.

Нищо не ми помогна — обещахъ му останахъ неумитъ. Тъкмо по обядъ, когато изти софийскитъ улици ми: най-голямо движение, когато чиновници и учаци бързатъ по домоветъ си, Бешовишки го изкарва отъ градоначалството, докатоинатъ отъ трима стражи на чело съ пристъпа Славъ Милевъ. Бешовишки съ възража отъзадъ ржкъ, съ очакване по дръжитъ му баникитъ — скититъ, които бърже ми пратилъ като рушветъ и съ табелата на гърдата. Бешовишки — за рушветъ! тръгнахъ най-напредъ по улица Мария Луиза. Излязохъ на балкона да видя кортежа, какъто софийския още не бърже виджидла... Бешовишки вътръше съ приведена глава, забойковатъ отъ стражата Върхушка, която уличитъ, Бешовишки, която бързо растече, ги придружава. Чувахъ се подхвърляния и додочания по адресъ на Бешовишки.

Отъ балкона на градоначалството се виждаше Окръжничитъ скитъ. Спомнихъ си какъ и мене преди, по схватката тукъ, Бешовишки, който бърже каратъ Бешовишки, и актренихъ ний гласъ, който до момента на това жилищенно въпомнение ме упрехватъ, за мъртитъ които нареджашъ спрето Бешовишки, престана да се обявява. Мента нъргога опозориха невиненъ, а Бешовишки въ неволята и заслужава наказание, накаръ и жестоко и несправедливо въ сравнение съ стореното отъ него престъпни деяние. Но, ако наказанието изхожда отъ озаобленъ, огорченъ и онеправдан човкъ, тогава то винаги има потекло и сурово — бешовишко.

Природата на човкъа и много рядко съ онзи хора, които великодушно прощаватъ на ония, които съ ги обидили или зло съ имъ причинили...

Моето съзнание ми подсказваше, че върше едно зло дло дло, като по този жестокъ и горъавъ начинъ като невиненъ младенецъ, укоренъ отъ невинна игра. Изпитвахъ едно неотражено отвращение къмъ този самозаварилъ се хулителъ и грубо го разтвяхахъ да стане отъ каишето ми.

Мина и половинитъ частъ отътокъ изкарва Бешовишки отъ градоначалството и пристъпа Славъ Милевъ, който бърже нотворенъ да води кортежа по улицата по телефонъ.

Предъ кафе „Централъ“ тълпата се опита да линчува Бешовишки, който отъ страхъ, съкрушенъ отъ позора на който го изложиха, припадналъ србъдъ улицата. Тълпата го ополта така много шото дръхитъ му побелели отъ понощи. Славъ Милевъ не отиде по телефона, какво да прави съ Бешовишки. Заповедяхъ му да качи последния на единъ фантотъ кой откарва въ VI полицъ участъкъ.

Вечерта ми съобщихъ началния на полицъ участъкъ, че Бешовишки желее да не види и този нършо намокъ. Онии Бешовишки седеше съ отпусната върху дъла глава — отчаянъ.

— Господи! градоначалникъ какво направихте съ менъ? По добре бърже да ме бърже убили, отколкото така да ме опозорите. Сега азъ съмъ погубенъ човкъ. Нищо друго не ми остава, освенъ да се самоубия. Ако да имахъ само револверъ въ тукъ и още сега бърже се самоубияхъ!

Съ срушенъ гласъ ми се опита Бешовишки.

— То ви бихте се самоубияхъ, но да имате само револверъ! запитахъ го.

— Е да, веднага бърже сторитъ това, но няма съ какъво?

— Не, азъ не говоря нършо и мържачи си извадихъ револверъ и посочвахъ го подхождъ

ми листъ отъ картетката си и моливъ.

Ето взематъ и напистъ, че се самоубиятъ. Какъ написте бележката, че им давъ и револвера си. Казахъ му и пристъпихъ къмъ него, съвсемъ близо и Бешовишки не се повърна отъ мъртостъ си.

Какво? не ви е мре нати? попитахъ го и като не ми отговори, азъ добавихъ: Не бърже гатитъ не имъ се мре — макаръ и опозорени.

Напустанъ ареста и Бешовишки съ отвращение. Двадена следъ като предадохъ Бешовишки на следственитъ власти, следовъ съ шестестотъ доказателство отъ 40,000 лв. въ бонусе, той бърже пуснатъ отъ следственитъ подъ гаранция, на свобода.

На другия денъ азъ въ кулуаритъ на Народното събрание ме срещна Тодоръ Тодоровъ и ми каза укорително:

Много лошо правитъ. Навалихъ си сиренитъ стурва. Защо разкаръ като мечка изъ града то Бешовишки?

Да не мислитъ, че ще ти кажатъ браво — ще те корятъ и тѣзи, които сега те хвалатъ въ лицето ти.

Не помня какво му отговорихъ нърбро, защото Ал. Димитровъ ме видъ въ беседа съ Т. Тодоровъ и ме дръпна за ръкава.

— Остави го тоя народникъ! Какво си сдържалъ до се разправяшъ. — каза ми Димитровъ съ злораздана си усмивка и после побърза.

Много добре си направилъ гдето разкаръ Бешовишки, като мечка. Нека софийския разбератъ кой управлява днесъ!

Хелю само, даго не разкарватъ като мечка и Дамъновъ, а трѣбваше: не послушай Стоилъ Стефановъ, да не се излагашъ Заемпелъ, съюзъ — отавряхъ Димитровъ.

А — а — а вижъ това не биваше. Ти знаешъ добре, че г. Дамъновъ, какъто и да е той, е трѣбвалъ да го гаджидъ. Нима хора бърже курми, и трѣбва да ги онеправдаване не толкова споредъ характера имъ, колкото споредъ дѣлата имъ. Забелявахъ ми мистъръ на Вътрешнитъ работи.

(Следва)

ХРОНИКА

Вчера си замина за Шумен областниятъ директоръ Борисъ Казанлиевъ. Следъ 10 дена пристивъ въ града ни, където лично ръководи излизането на III съско стопански съборъ въ Варна, г. Казанлиевъ си замина доволенъ отъ резултатитъ и постиженията презъ тази година, съ поменитъ презъ изминалата година тѣ да бъдатъ още по-блестящи и голѣми.

Въ ачерашния брой на вестника, въ съобщението за вѣршената кражба въ кооперацията на с. Ботево, Варненско, пропуснали сме да отбележимъ, че кражбата е станала презъ изминалата година. Извършени съ престъпни нелицеуници въ авторство на кражбата.

Варненската централна пощенска станция отъ днесъ въвежда службата изплащане пощенски записи въ домоветъ на получатели.

Ще се изплащатъ записи до 1000 лева, като се заплаща такса отъ получателя до 500 лева — 3 лв. и до 1000 лв. — 4 лева.

Пощенската станция Морски бани отъ днесъ се закрива.

Варненски Околийски съдъ е насрочилъ тържъ за 13 септемврий т. г. за продажба на конфискувани вестнаци локазелства.

Застѣпката на ж. л. бележката на посетителитъ на VI международна мострена изложба — Варна за вършенето имъ обратно се извършва отъ канцеларията на изложбата въ Търговската Камара.

Шивашкото Браншово Заемпелъ, Сдруж. локана членове на общо събрание на 9 т. м. въ 8 ч. вечерта въ салона на кафе „Ню-Йоркъ“ съ днешенъ редъ: 1. Поскъпване на живота и материалитъ; спадане цената на работата; 2. Даване отчетъ отъ члена на Търговската Камара; 3. По въпроса за занаятчийскитъ пенсии.

Кафеджийското боншово сдружение съобщава на членоветъ си, че тѣ съ дължикъ най-късно до 25 септемврий т. г. да поддаватъ написана въ два екземпляра декларация за обявление съ патентъ дантъкъ занятието за 1938 и 1939 година, които декларации да донесатъ въ дружествената канцелария за шемпелуване.

ВАЖНО! Продаватъ на всички общини (като посетиха градоначалника селско-стопански съборъ АЛБУМЪ отъ 85 най-характерни снимки, отъ откриването до края на събора. ФОТО „ЕТОКЪ“ — Търговска, Варна. 1-8

ВЕСТИ ОТЪ БЪЛГАРИЯ

— Коменснитъ работилници въ страната започватъ несе работатъ. Презъ тази година очаква се да бъдатъ консервирани въ цялата страна около 1,000,000 кгр. зеленчукова храна за селското население, за презъ зимата.

— Въ Пловдивско съключени съдѣлки за закупуване грозда „Фудуръ или“ отъ производителитъ по цена 8 лева нилограмъ, за износъ.

— Преди нѣколко дни въ Бургаска област палнаха градушки, отъ които пострадаха много лозя. Около 80 на сто отъ пострадалото грозде започнало да гние масово.

Декурни атети до края на тая седмица: Б. Тодоровъ 6 септемврий, — С. Менахеновъ — Преславъ, Л. Грозевъ подъ Боев. клубъ.

Мобилдирани стая съ асиритъ ний удобостъ се дава подъ наемъ на ул. „Пресла“ № 10. 1—310 5—3

НЕИЗБЕЖНИ ГРИЖИ

Набавете си облекло за зимата преди последната да е зачукала на вратата ви. Съобразителността и предвидливостта е половина богатство. Поговорката казва: отъ далеко, че да ти е леко. Кроачкото ателие на КАЛОЙНЪ МАНОЛОВЪ ви предлага своята услуга и улеснения, като е доставилъ най-големъ изборъ платове за всички видове мъжко облекло. Площадъ „Мусала 2, тел. 28-31. 1—3191—5—4

Домакинство на 4-й пехотенъ полкъ — Шуменъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 796

гр. Шуменъ, 1 септемврий 1937 година

Домакинството на 4-й пех. полкъ обявява на интересующитъ се, че на 14 септемврий т. г., въ Шабата на полковното домакинство — Шуменъ отъ 9 до 12 часа ще се извърши спазаряването за продажбата, съгласно чл. 167, буква „М“ отъ Закона на Б. О. и Предприятията, на които отъ заклятъ едъръ (рогатъ) и дребненъ добитъкъ, както и добитъ отъ тѣхъ черва, лой, рога и копита. Продажбата на кожитъ отъ едрия добитъкъ ще стане на килограмъ, а кожитъ на дребния добитъкъ — на брой. Лойта, рога и копита ще се продаватъ на килограмъ. Червата отъ едрия и дребния добитъкъ ще се спазарятъ и продаватъ на добитъкъ.

Залогъ за правоуствие се иска 10 на сто отъ първоначалната имъ оценка.

Поименитъ условия и приложенията въ които съжъ упомянати количеството и първоначалната имъ стойностъ, могатъ да се видятъ всѣки прискъственъ денъ въ Шабата на Домакинството.

Всички разписки по продажбата, като: гербъ, данъци, публикация и др. съжъ за смѣтка на купувачитъ.

Отъ Домакинството на полкъ

„Четете „Варненски Новини““:

„СПОМЕНИ“

76

— А ще ме забележи ли тѣ?

Вие можете да не се съмнявате.

На другия денъ азъ се отправихъ за Монте Кавело.

Азъ получавахъ разрешение и влизавъ въ палатитъ покой. Палата бърже съ стъга. Азъ падахъ мълкомъ и члѣнувахъ сватия кръстъ на свешената туфла. Сватиятъ Отецъ ме попита, кой съмъ азъ. Азъ се наименувахъ и той отговори, че знае моята история и ме поздравява съ поздравението на служба у кардинала, който играе такава важна роля. Следъ това той ме попита, какъ се е удало на менъ да попадна у него. Азъ му разказахъ всичкитъ си приключения, като почнахъ съ пребиваването си въ Марторено. Като се посмъхъ, както се следваще, надъ историята на бедния дѣбъръ епископъ, той ми забеляза, ако ми е трудно да говоря по токанския, мога да говоря съ него на венецианско наречие, още посвече, че той самъ говореше на болонския диалектъ. Като се почувствахъ съ него съвсемъ непринуденъ, азъ му разказахъ множество различни истории. Моята бърбурностъ му се показа много забавна. Той ми каза, че ще му е много приятно да поговори съ менъ всѣкога, когато отида при него. Азъ психологическото разрешение да прочета всички забранени книги. Той позволи, благослови ме и обеща да ми даде писмено разрешение, което въпреки, забравихъ да изплатя.

Бенедиктъ XIV бърже човкъ, образованъ, любезенъ и голѣмъ любитель на смѣнитъ анекдоти. Втори пътъ се срещнахъ съ него презъ време на разходката въ Villa Medici, той ме повика и провъзгласявахъ да се разхожда, разговаряхъ го съ менъ за всѣкакви пуности. Събродявахъ го съ великия Людовикъ и венецианския посланикъ. Въ това време се приближи скромно човкъ, който азъ знаехъ. Отецъ го попита, що иска. Човкътъ каза да изплатя.

не бърже възможно да ни завърятъ въ безпорядкъ... Ние не се нуждаехме отъ души, за насъ говореха сърцата ни.

Заставахъ единъ срещу другъ, не мържаче, но немирнитъ ни ржхе леко, преодоляваха претъствията и разголяваха прелеститъ, скривани отъ погледитъ съ нуждица покривала. Ние прекрахме члѣмъ два часа въ най-нържни ласки. Накрай, очаровани и удовлетворени единъ отъ другъ, извикахме и давахъ! Муръ, благодаря ти.

Съ Бавни кръчки ние се отправихме къмъ епископътъ. Презъ асикното време произнасяхме най-трогателни признания и пътя прекръпна не забелязвахъ. Лукреция разказа, че годеника на Анжелика е много богатъ. Той има домъ въ Тиволи и, навърно, ще ни покани тамъ, да نوشаваме следъ възпитана. „Моя Амуръ, прибави тя, да ни подсказе способъ, тъй безпрестъпено да прекрахме тази нощъ съ тебе, както ти се удале да прекрахме денъ! Следъ това тя промълви съ педяленъ видъ: „Уам, щрковното дѣло, което доведоха, мѣжъ ми въ Ринкъ, взема благодарнитъ обречъ и боя се да не би присядата да бжде, обявена твърде рано“.

Даваша часа, потребни за пътя, прекрахме въ картетата, искахъ отъ природата, тъй да се каже, да ни даде повече отъ това, което тя може да даде. Азъ се върнахъ въ къщи нъркъкъ изморенъ. Впрочемъ, събъръ, както това бива винаги на младина, нъркъкъ възстанови силнитъ ми, и азъ се отправихъ въ обикновеното време къмъ моя учителъ по френски езикъ.

Азъ ходихъ рядко у домъ Гаспаръ: цялото ми утро биваше заето отъ уроцитъ по френски езикъ, а него бърже възможно да завършихъ дома само по пътя това време. Залова пъкъ презъ вечеритъ ходихъ у абата Диморки. Въ цялото негово общество азъ бърже приятелъ само нему, но съ

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Конференцията в Нионъ

(продължение от 1-ва страница)

търговски кораби от пиратски нападения. И наистина, човък като наблюдава проявлението в Сръдиземно море основателно се пита въ кои времена живеем — в епохата, когато най-много се говори за сътрудничество и международна солидарност, или в ония отдалечени исторически времена, когато пиратите свободно кръстосаха водите на Сръдиземно море и упражняваха още по-свободно своя занаят — пиратството? Наистина, работата на държавите, които ще участвуват в Нионската конференция, нѣма да бъде никакъ лека. И ма е единъ особенъ случай, при който заинтересованитъ държави въ Сръдиземно море една друга се обвиняват и обиждатъ. Но като имаме предвидъ решението на английското и френското правителства да действуватъ бързо и енергично противъ нападателитъ въ морето, може да се предполага, че предъ голѣмата военна опасностъ, грозяща Европа и свѣта, държавитъ ще се съгласятъ съ известни решения и ще взематъ нѣкои колективни мѣрки противъ пиратскитъ нападения въ морето. Западниятъ печатъ още продължава да се занимава съ нападенията и да пише заядливи бележки относно произхода на пиратитъ. Едни вестници сж убедени, че потопяването на мирнитъ търговски кораби е длѣло на националиститъ и тѣхнитъ съюзници, други пъкъ, точно обратно — сочатъ Валенция и Москва като единствени виновници за създаване на сегашната несигорностъ въ Сръдиземно море. А трети смѣтатъ, че пиратскитъ нападения се вършатъ съ целъ за провокиране — предизвикване активната намѣса на демократичнитъ държави въ испанския конфликтъ, противъ Германия и Италия.

Всички, обаче, сж съгласни съ едно, че цивилизованитъ европейски страни трѣбва да намѣрятъ начинъ да се справятъ съ тия позорящи съвременната цивилизация проявления. Въ това отношение доста

характерни сж писанията на „Фигаро“.

„Пиратитъ не заслужаватъ никаква жалостъ. Незабавната разправа съ тѣхъ се явява единственото целесъобразно сръдство за борба. Всички уважаватъ се моряци сж длъжни на всеуслушание да заклеятъ пиратскитъ актове“.

На сръдиземноморската конференция въ Нионъ европейската политическа и дипломатическа мисль още единъ пътъ ще бъде поставена на изпитание. Тукъ ще се реши дали Европа ще може да заговори на единъ езикъ и да се справи съ ненормалното положение въ Сръдиземно море или всѣки ще говори на своя дипломатически жаргонъ, безъ да се вслушва въ думитъ на говорилитъ преди него. Единомислие, разбирателство и единодействие, или ще се свърши и тоя пътъ съ безплодие и враждебностъ въ отношенията?

Какво ще се реши въ Нионъ, накѣде ще трѣгне уморена Европа — къмъ миръ, макаръ и плахо, или къмъ война — слѣпшката и стремглаво?

Т. Бербатевъ

Продаватъ се на износни цени долоозначенитъ цени и доходни имоти, нахѣдящи се въ градъ Варна: 1) **кѣща** съ праздно урегулирано мѣсто на улица „Девня“; 2) **Фурна** на ул. „Батай“; 3) **праздно мѣсто**, 300 кв. м. на ул. „Жинзифова“; 4) **праздно мѣсто** 200 кв. м. на ул. „Крива“; 5) **лозе** въ мѣстността „Св. Никола“ 99 декара; 6) **лозе** въ сжщата мѣстностъ, отъ 13 декара и 7) напълно уреденъ имотъ **за стопанство и др. цели, отъ 70 декара**, нахѣдящ се въ мѣстността „Макусуда“ близо до фабриката „Принцъ-Борисъ“ и до желѣзопѣжната линия. Справка: Атанасъ Дамяновъ, главенъ Директоръ на в. „Утро“ въ София. 1—0

Четете „Варн. новини“

Последната

Ожесточени нападки на Френския печатъ срещу Съветска Русия

Москва желае да саботира Сръдиземноморската конференция. — Русия маскира бомбовозитъ си въ националистически и параходитъ си въ английски, за да подкопае мира.

Парижъ 7. Независимиятъ в. „Журналъ де деба“ пише на уводно мѣсто:

— Сръдиземноморската конференция е сериозно компрометирана отъ съветската постѣпка въ Римъ. Акцията на Москва може да намѣри своето обяснение само въ желанието на съветското правителство да усложни положението и да саботира конференцията.

Дѣснарскиятъ оргѣнъ в. „Либерте“ пише:

— Съветската постѣпка предъ Италия е една прово-

кация. Ще трѣбва да се констатира на конференцията, че Съветска Русия е употребила единъ провокаторски актъ. Съветска Русия превръща червения бомбовозъ въ националистически, за да бомбардира британски параходи. Маскирането на съветски параходи въ английски, доказва достатъчно истинскитъ намѣрения на Москва.

Непредпазливата постѣпка въ Римъ представлява не само една провокация къмъ Италия, но и единъ наистина скандаленъ актъ спрямо Франция.

Ученикъ и ученичка въ единъ гробъ

Трагедията въ Габровския балканъ Намѣрениятъ дневникъ. „Решихъ да те следвамъ и въ задгробния животъ“. Страшната картина. Самоличността на жертвитъ не е установена.

(По телефона отъ нашия кореспондентъ)

Габрово, 8 Септември

Вчера, въ единъ отъ романтичнитъ кътове на Габровския балканъ намѣриха смъртѣта си ученикъ и ученичка.

Вестѣта за трагичната кончина на две млади души, се разнесе бързо изъ града. Веднага на мѣстопроизшествието заминаха околийския лѣкаръ д-ръ Тютюнджиевъ и вашия кореспондентъ. Поради падналитъ напоследъкъ дѣждове пътя е доста каленъ, вследствие на което мжно се добираме до мѣстото, кждето се е разыграла трагедията.

Убийството е станало въ землището на с. Езерото, на 13 километра отъ Габрово, недалечъ отъ Соколския манастиръ.

Предъ насъ се разкрива страшна картина: непосредствено до нахладенъ огънь е проснатъ трупъ на младежъ, съ пробитъ отъ куршумъ черепъ. Единия му кракъ е обгорѣлъ отъ огъня. На куртката ясно личи № 227 съ смѣтнитъ инициали отъ които не може да се разбере отъ коя именно гимназия е ученика.

На десетина метра, между две дървета лежи трупъ на чудно красива ученичка, облечена въ бѣла копринена блуза, съ синя пола. Ученичката още дава признаци на животъ. Въ дрехитъ ѝ намираме малко твърче. По всичко личи, че ученичката отъ момента на изли-

зането си отъ дома, до последния моментъ е водила дневникъ.

Въ дневника съ дата 1 септември сж написани следнитъ редове:

— *Нашиятъ идеалъ е да бъдемъ следъ смъртта ни заедно. Щистие мое, любовъ моя, ти знаешъ, че азъ те любя съ всичкия си жаръ на младо и туптящо сърдце.*

Изгонена заради тебъ, азъ решихъ да те следвамъ и въ задгробния животъ.

Ученичката, агонизираща въ отнесена въ габровската държавна болница, кждето следъ страшни мъки днесъ почина.

Очевидци разправятъ, че вчера къмъ обѣдъ двамата минали презъ Езерото, кждето потърсили хлѣбъ. Никой не подозиралъ намѣрението имъ. Напротивъ ученика и ученичката биле въ твърде весело настроение.

По мнение на единъ отъ тучашнитъ лѣкари, ученика, вероятно е страдалъ отъ туберкулоза. Виджайки, че той свършва съ земния животъ отъ ревностъ убилъ най-напредъ любимата си, следъ което се е самоубилъ.

Ст. Теневъ

Самоубилитъ се наричатъ Любень Мечковъ ученикъ въ VII кл. отъ Плевенъ и Анка-Николова 17 год. отъ Търново.

Новъ японо-съветски пограниченъ инцидентъ

Варшава, 8. Агенция Хавасъ съобщава:

— *Вчера е станалъ новъ инцидентъ на японо-съветската граница при Хабаровскъ.*

Съветскитъ погранични власти забелязали вчера следъ обѣдъ една японска военна канонерка близо до островъ Фуручинъ. Веднага били изпратени две отдѣления войници, понеже канонерката била навлязла въ съветски води. Съветскитъ погранични власти можали да задържатъ канонерката, въ която имало 13 души обслуга, въоръжени съ пистолети, карабини и картучици.

Предъ следственитъ власти задържанитъ моряци заявили, че имали задача да се движатъ въ съветски води и да наблюдаватъ дали нѣма движение на войски и изпращане на оржиие за Китай.

Тоя новъ инцидентъ между СССР и Япония предизвика голѣмо възбуждение въ Москва.

Гостуването на английски военни кораби

въ ромѣнски води. Програмата. Тържества, ловъ на диви патици излетъ до Синая

Букурещъ 8. За днесъ се очаква пристигането въ Костенджа на единъ английски кръстосвачъ, а въ Галацъ — на три английски разрушителъ. Английскитъ военни кораби ще останатъ въ ромѣнски води 10 дни.

Кръстосвачътъ „Диспачъ“, който ще гостува въ Костенджа, има водоизмѣстимостъ 5,000 тона, 40,000 конски сили мощностъ на машинитъ и една

скоростъ отъ 59 клм. и 300 метра въ часъ. Въоръженъ е съ 6 оржидъ калибръ 152 см. 3 оржидъ — 102 см. 10 по-малки оржидъ и 12 тржи за хвърляне на торпили.

Програмата по посрещането предвижда тържества въ Костенджа и Галацъ, единъ ловъ на диви патици въ дунавскитъ блатъ, едно посещение отъ два дни въ Букурещъ и излетъ до Синая.

Английскитъ кръстосвачъ „Делхи“

тая сутринъ акостира на пристанище Варна. Днешнитъ посещения, обѣдъ и чай. Какво ни напомня кръстосвачътъ Делхи

Тая заранъ, точно въ 9 часа, въ водитъ на пристанище Варна, бавно и тържествено навлязѣ лекиятъ английски кръстосвачъ „Делхи“, като малко преди това бѣха дадени обичайнитъ топовни салюти. Около пристанището е струпанъ маса любопитенъ народъ, който съ интересъ следеше приближаването на „Делхи“. Високо издигнатитъ мачти съ наблюдателни площадки, малкитъ противополетни оржидъ и торпедни тржи, редѣтъ при който се работеше както и червеналеститъ английски моряци съ сини очи, напомняха за нѣщо чуждо и далечно. Напомняха за морската мощъ на една далечна империя, която кръстосва свободно неизброднитъ морета и океани, съ гордо вдигнатъ и развѣтъ националенъ флагъ.

„Делхи“ е отъ третата английска сръдиземноморска ескадра съ 4,850 тона водоизмѣстимостъ и машини съ 40,000 к. сили. На борда му има 25 офицери и около 400 подофицери и моряци. Командантъ на паразода е капитанъ Фаркъръ Смитъ.

Посещението на английския кръстосвачъ е лишено отъ всѣкъвъ официаленъ характеръ.

Въ 10 часа и половина командантът на парахода Смитъ английскитъ търговски консулъ въ Варна г. Бейкъръ и лейтенантъ Александъръ, навигационенъ офицеръ, придружавани отъ аташирования къмъ тѣхъ мичманъ Райновъ, се отпразиха съ автомобили къмъ двореца „Евксиноградъ“, кждето се разпиха. Следъ това сжщитъ посетиха генералъ Поповъ, адм. Вариклечковъ, дѣдо Симеонъ, кметството и коменданството.

Парижъ 8 Испанскитъ националистически кръстосвачъ „Балеаресъ“ вчера влязълъ въ сражение съ 5 републикански военни кораби, недалечъ отъ северното испанско крайбрежие. Правителствениятъ кръстосвачъ „Киберада“ е билъ засегнатъ отъ нѣколко

Въ 11 часа посетенитъ лица върнаха визитата на английскитъ моряци на кръстосвачъ „Делхи“.

Днесъ на английскитъ флотски офицери бѣ даденъ обѣдъ на който присѣствуваха специално поканени лица. А въ 5 часъ следъ обѣдъ въ вилата на английския консулъ г. Бейкъръ на господа офицеритъ отъ „Делхи“ бѣ даденъ чай, на който присѣствуваха наши офицери и официални лица.

ПОГРЕБЕНИЕТО

на трагично загиналитъ авиаторъ Днесъ бѣ извършено погребението и на жертвитъ отъ катастрофата въ мина Пиринъ

София 8. Погребението на трагично загиналитъ авиатори при с. Тополово, Асеновградско ще се извърши въ роднитъ имъ мѣста.

Тленнитъ останки на капитанъ Гачевъ ще бъдатъ пренесени въ родното му село Долно Пещене, Врачанско, на фелдфебела Анастасовъ въ Смолянъ.

Тази сутринъ се извърши погребението на инж. Поповъ загиналъ трагично при катастрофата въ мина Пиринъ.

На опѣлото присѣствуватъ членовѣтъ на управителнитъ съветъ на д-во „Гранитоидъ“ представители на м-вото на Търговията и много инженери. Опѣлото се извърши въ църквата св. София.

Вчера въ с. Брежене е билъ извършено погребението на старшия надзирателъ Тасковъ на надзирателя Кировъ и майстора копачъ Пеневъ.

Тленнитъ останки на останлитъ четири души сж бил пренесени въ роднитъ имъ мѣста, кждето погребението имъ станало днесъ.

снаряда и се оттегилъ съ тѣжки повреди, последванъ отъ останалитъ републикански кораби.

Лондонъ 8. Единъ неизвѣстенъ още воененъ корабъ падналъ английския параходъ танкъ „Харнай“, пренасящъ тролъ отъ Хайфа за Англия. Корабътъ хвършилъ една топила, бѣлъ да успѣе да засече не английски параходъ.

посещения ми създадохъ хубава слава.

Тамъ азъ никога не говорѣхъ, но сжщо и не скучаехъ. На неговитъ събрания се занимавахъ съ критика, която не преминаваше никога въ злословие; водѣха политически спорове, но безъ излишни упорства въ своитъ мнения; говорѣха за литература безъ да възбуждатъ никакви страсти — всичко това бѣ твърде поучително. Отъ умния монахъ азъ отивахъ на голѣмитъ събрания у моя началникъ, кардинала, главно, защото това влизаше въ моитъ длъжности. Почти всѣкой денъ прекрасната маркиза, забелязала ме при масата, задъ която свиреше, обръщаше се къмъ менъ по френски съ нѣколко ласкави фрази. Не ми се искаше да се поставямъ въ смѣшно положение предъ такова голѣмо общество и за това отговаряхъ по италиански. Това бѣ странно чувство, което предоставямъ на читателя да обясни. Азъ намирахъ тая жена очарователна, но я избѣгвахъ. Не за това, че се бояхъ да се не влюбя въ нея: азъ обичахъ Лукреция и струва ми се, че любовта ми къмъ нея ще ми служи за достатъчна защита срещу всѣко друго увлѣчение. По-скоро бояхъ се, че тя ще се влюби въ мене, или, най-после, ще пожелае да ме узнае по-отблизо.

Една вечеръ маркизата заповѣда на абатъ Гама да ме повика. Тя стоеше до моя покровителъ, кардинала, и когато се приближихъ, зададе ми по италиански въпросъ, който азъ най-малко очаквахъ да чуя отъ нея:

— Е, хареса ли ви Фраскати?

— Извънредно, госпожо, азъ никога не съмъ виждалъ нѣщо по-прекрасно.

— Но компанията, съ която вие сте пжтували бѣше още по-очарователна, а вашата vis a-vis твърде мила.

Отговорихъ съ мълчаливъ поклонъ. Следъ

минута кардинала Аквавива добродушно ме попита:

— Очудва ви, че вече знаятъ за вашата разходка?

— Не, монсеньоре, но очудва ме, че говорятъ за нея. Азъ не предполагахъ, че Римъ е толкова малъкъ градъ.

— Колкото по-дълго останете тукъ, каза кардиналтъ, толкова по-малъкъ ще почне да ви се струва. Поклонихте ли се вече предъ стѣпкитъ на Светия Отецъ?

— Не още, ваше преподобие.

Вие трѣбва да отидете тамъ. Азъ отговорихъ съ поклонъ.

При входа абатъ Гама ми каза, на заранѣта да се отправа за папата.

— Безъ съмнение, ще се явите у маркиза Г.?

— Не, защото не съмъ билъ никога у нея.

— Вие ме очудвате: тя ви вика, говори съ васъ.

— Въ такъвъ случай ще отида съ васъ.

— Тамъ азъ не бивамъ никога.

— Но нали съ васъ тя сжщо разговаря?

— Да, но... Вие не познавате Римъ. Отидете тамъ самъ, това сега ви е необходимо.

— Значи, тя ще ме приеме?

— Навѣрно се шегувате. Та вие ще отидете при нея безъ докладъ. Ще отидете въ денъ, когато има приемъ, когато двѣтъ половини на нейнитъ врата сж широко отворени. Тамъ ще срещнешъ всички, които идватъ да ѝ засвидетелствуватъ своята почитъ.